

selvfølgelig ikke falde nogen saadan Udtalelse i Udvalget.

I Henhold til, hvad jeg her har sagt, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til velvillig Fremme.

Gamborg: Det er ganske utvivlsomt, at der er Trang til en ny Møntbygning. Det forekommer mig mere tvivlsomt, om den Plan, der er udarbejdet, er den heldigst mulige, men dette kan bedst undersøges i et Udvalg, og jeg skal da ogsaa anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har kun at takke for de velvillige Udtalelser, der er faldet om Lovforslaget, og haaber nu, at Udvalget vil tage Arbejdet op, hvor det slap det ved Folketingets Opløsning.

Thomas Larsen: Ogsaa jeg maa protestere mod de Udtalelser, som Hr. Chr. Hansen fremsatte om, at Udvalget ikke ønskede at gøre Lovforslaget om Møntbygningen færdigt, før vi fik et andet Ministerium. Jeg har i Udvalget ikke hørt nogen som helst Udtalelse herom. Jeg tror, det er helt ud fri Fantasi fra det ærede Medlems Side.

Chr. Hansen: Nej, det er det nu ikke. Der blev hævdet, at vi ikke skulde føre Arbejdet til Ende, før vi fik afholdt Valg, og af Valget vilde der jo komme et nyt Ministerium; der sad et Forretningsministerium, og det vilde jo ikke blive sidende; det er ganske naturligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Thomas Larsen: Jeg havde ikke tænkt mig, det var nødvendigt at nedsætte Udvalg angaaende denne Sag, men da der fra anden Side er fremkommet Ønske derom, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6707).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sundbo): De tre Hovedpunkter i dette Lovforslag er Valgretsaldrens Nedsættelse til 21 Aars Alderen, Opholdsbestemmelsens Afskaffelse og Udeladelse af den nuværende § 22 i Loven om kommunale Valg, der handler om Skattebevillingsretten i Kommunerne.

Hvad Valgretsaldrens Nedsættelse angaar, er den snart ved at blive en bydende Nødvendighed, hvis ikke vi her i Landet skal blive en hel Fabel med Hensyn til Valgretsbedingungen. Der er ikke andre Lande end Danmark, der har en saa høj Valgretsaldre, og da vi roser os af, at vi giver Kvinderne Valgret, er det ikke videre galant, at vi for visse Arter af Valgrettens Vedkommende, for Valgretten til Landstinget, ikke giver dem denne, før de er blevet Bedstemødre og sidder med Børnebørnene paa Skødet. Det var vist heldigere, at man bød Kvinderne Valgretten paa et Tidspunkt, da de var unge og livlige og havde rigtig Mod paa at bruge den. Det kan somme Tider være noget vanskeligt at begribe, hvorfor de konservative Partier her i Landet, for øvrigt i Modsætning til adskillige andre Lande, er saa bange for at faa Valgretten udvidet. Man skulde ikke tro, de havde nogen Ungdom i de Partier, hvad de dog vel maa have — man ser dog, at de forskellige Partier undertiden kappes om, hvem der kan stille de bedste Ungdomsforeninger paa Benene. Men hvis de har en Ungdom, er det underligt, at de ikke vil vise denne Ungdom Tillid og byde den Valgret, give den Medansvar i Samfundets Styrelse. Det hænder ganske vist, at de unge forlader de fæderne Formaninger og giver sig ud paa andre Boldgader, men kommer det ikke netop af, at man undlader at vise dem den fornødne Tillid, at tage dem med i Raadet om, hvad der skal ske. I hvert Fald, denne Rædsel for, at de unge skal komme til at stemme, stemmer meget daarligt med den Tillid, man ellers i konservative Kredse viser